

Det Affnit, som derefter fattes under Forhandling, var Indstillingerne af Udvalget under Nr. 13 a. til 20, vedkommende Krigsministeren.

Ordføreren (Wulf): Ogsaa om disse Andragender kan jeg fatte mig med stor Fortid. Det første er et Andragende fra Enken efter pensioneret Oversergent C. P. Sjørgensen, Ida Sjørgensen af Kjøbenhavn, om Understøttelse. Meningen fra Udvalgets Side er at ville støtte hende i Anledning af, at hun har flere Smaa børn. Det næste Andragende er Nr. 12 i Betænkningen; det angaar en Enke efter Oversergent C. C. Suel om Understøttelse; hendes Mand er død efter 25 Aars Tjeneste i Hæren, efterladende hende 5 Børn i en Alder fra 15 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{4}$ Aar, hun har en Pension paa 118 Kr. 56 Øre, men sidder jo med en saadan Flok Børn, at det maa være i høieste Grad vanskeligt for hende at komme igennem, og det er navnlig med Hensyn til Børnene, at Udvalget tillader sig at henvise dette Andragende. Det tredje Andragende er fra Enken efter Grovsmedesvend ved Tøjhusafdelingen, S. Poulsen, i Betænkningen under Nr. 21. Hendes Mand har tjent i 27 Aar, og der har hun været tilstaaet hende engang for alle 75 Kr. Derfor har Udvalget ment, at det var en Humanitetsgjerning at henvise dette Andragende til den høitærede Krigsministers Overveielse, om det var muligt, at hun kunde faae lidt mere Understøttelse. Saa komme vi til Andragendet i Betænkningen under Nr. 40, nemlig Andragendet fra Enkefru Thesen af Kjøbenhavn om Understøttelse. Andragerinden bemærker, at hendes afdøde Mand Infanterikaptein C. A. Thesen havde tjent Staten i 37 Aar under 4 Konger og deltaget i begge Krigen i 14 Slag og Træfninger, saa det maa altfaa have været en rigtig udmærket Mand. Han blev afftediget i Aaret 1873, saa blev han tungsinvig og det følgende Aar sindssyg og blev derfor indlagt i Aarhus Sindssygeanstalt, hvor han døde efter 1 $\frac{1}{4}$ Aars Forløb. Udvalget har, fordi denne Rone er meget svag, foreslaaet, at dette Andragende henvises til Krigsministeren. Andragendet Nr. 42 fra afftediget Intendant Hornbech saavel som Andragendet under Nr. 58 fra afftediget Overintendant Hartmann ligne noget nær hinanden. De ere blevne afftedigede og klage saa over, at der ikke er blevet tillagt dem Pension af deres Tjenestebolig, og efter de Oplysninger, der ere komne Udvalget i Hænde, foreslaa vi at henvise begge disse to Andragender til den høitærede Krigsministers Undersøgelse, om den Antæ, der er ble-

vet rettet af de to Herrer, virkelig er berettiget. — Dernæst er der Andragendet under Nr. 43 fra Enkefru Hammer af Aarhus om Understøttelse til sine Børns Opdragelse. Hun har ogsaa kun en lille Pension paa 170 Kr., saa har hun en Understøttelse af Aabenbrødereselskabet paa 40 Kr. og en Livsforfikkning paa 2,000 Kr., saa hun er jo ikke ganske uden Hjælpe midler, men hun oplyser, at hun har 5 Børn at forsørge, af hvilke det ældste ganske vist er 15 Aar, men det yngste kun 6 Aar, og navnlig af Hensyn til Børnene foreslaar Udvalget ogsaa at henvise denne Sag til Krigsministeren. Endelig er der Andragendet under Nr. 48 fra afftediget Sergent og Gymnastiklærer Rasmussen om en Understøttelse. Det er jo et Andragende, vi have haft tidligere, og vi have haft Diskussion herom med Krigsministeren her i Salen ved tidligere Leiligheder; jeg tænker ikke efter den Behandling, denne Sag har faaet i Udvalget, at den nu atter skal give Anledning til Diskussion. Grunden til, at vi paany have taget Sagen op, er, at nogle af de Antæ, som ere rejste mod denne Mand, nu ere blevne modbeviste, navnlig ved Erklæringer, som ere vedlagte som Bilag, fra nogle Mænd i Sorø, hvor han er Politibetjent. Jeg haaber ikke, at vi skulle faae det Andragende at se mere og vil anbefale det til den ærede Krigsministers Overveielse. Dermed ere alle de Andragender anbefalede, der ere henvisne til Krigsministeren, da Andragenderne Nr. 42 og Nr. 58 ere anbefalede under Et.

Krigsministeren (Wahlfors): Med Hensyn til de Andragender, der af den ærede Ordfører ere henvisne til Krigsministeriet, skal jeg tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg skal for det Første tage de tre under Nr. 13 a, 14 og 18 under Et; de tre Tilfælde ere nemlig aldeles ens. De ere alle Enker efter tre meget velkjente og dygtige Underofficerer, som henstode med en lille Pension og have forholdsvis ikke saa Børn at forsørge. Da vi tidligere her have været i det Tilfælde at tilstaa Understøttelse til smaa Børns Opdragelse indtil en vis Alder, saa vil Resultatet af mine Overveielser i disse Punkter temmelig sandsynlig blive et Endringsforslag paa Finantsloven om Understøttelse i lignende Grad som tidligere til Hjælp til Børnernes Opdragelse, indtil de naae en vis Alder. Hvad Indstillingen Nr. 15 angaar, da er denne af en noget anden Kategori, der er nemlig en Enke, der ikke er pensioneret, nemlig Enken efter en Grovsmedesvend, der ikke er pensionsberettiget. Hun har kun kunnet faae en Understøttelse